

TARİHE SAYGI

Yerel
Koruma
Ödülleri

2018

Sergi Kataloğu 2018

Tarihe Saygı Yerel Koruma Ödülleri

ETÜD ve PROJELER DAİRESİ BAŞKANLIĞI
TARİHSEL ÇEVRE ve KÜLTÜR VARLIKLARI ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜ
İZMİR TARİH PROJE MERKEZİ

Konak Mahallesi 848 Sokak No:77/79 İkinci Beyler 35250 Konak / İzmir
T. 0232 293 1329 | tarihselcevre@izmir.bel.tr
www.izmir.bel.tr

ISBN: 978-975-18-0247-7

TARİHE
SAYGI

Yerel
Koruma
Ödülleri

2018

Sergi Kataloğu

Ahmed Adnan Saygun
Sanat Merkezi
03 Aralık 2018

İZMİR BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

İzmir Büyükşehir Belediyesi
Etüt ve Projeler Dairesi Başkanlığı
Tarihsel Çevre ve Kültür Varlıkları Şube Müdürlüğü

2018

Tarihe Saygı ve Yerel Koruma Ödülleri Kitaplığı - 9

Genel Yayın Yönetmeni

Dr. H. Gökhan KUTLU

İBB Tarihsel Çevre ve Kültür Varlıkları Şube Müdürü

Metin Yazarı ve Editör

Ayşegül GÜNGÖREN

Fotoğraflar

Mehmet YASA

Grafik Tasarım

Aliosman KURTULUŞ

Yönetim Yeri

Etüd ve Projeler Daire Başkanlığı

Tarihsel Çevre ve Kültür Varlıkları Şube Müdürlüğü

Konak Mah. 848 Sokak No:77-79 35250 Konak / İZMİR T. 0232 293 1329

<http://www.tarihesaygi.com>

Basım Yeri: İmaj Basım Yayın Reklamcılık ve Ticaret Ltd. Şti.

Karacaoğlan Mahallesi 6167 Sokak No: 44/A Işıkkent/ İZMİR

Birinci Baskı: Kasım 2018 **Baskı Adedi:** 1.000

ISBN: 978-975-18-0247-7

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 5 inci maddesinin ikinci fıkrası çerçevesinde bandrol taşıması zorunlu değildir

ÖDÜL KOMİTESİ ÜYELERİ

Aziz KOCAOĞLU İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı

Dr. Buğra GÖKÇE İBB Genel Sekreter Yardımcısı

Hülya ARKON İBB Etüt ve Projeler Daire Başkanı

Dr. H.Gökhan KUTLU İBB Tarihsel Çevre ve Kültür Varlıkları Şube Müdürü

Prof. Dr. Başak İPEKOĞLU (Mimar) İYTE, Mimarlık Fakültesi, Mimari Restorasyon Bölümü Bölüm Başkanı

Prof. Dr. Emel GÖKSU (Şehir Plancısı) E. DEÜ Mimarlık Fakültesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü Bölge Planlama

Anabilim Dalı Öğretim Üyesi

Prof. Dr. Eti AKYÜZ LEVİ (Mimar) DEÜ Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü Restorasyon Anabilim Dalı Öğretim Üyesi

Prof. Dr. Emel KAYIN (Mimar) DEÜ Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü Restorasyon Anabilim Dalı Öğretim Üyesi

Ulvi ÖZEL İzmir 1 No'lu Kül. Var. Kor. Kur. Müdürü

Fuat KESKİN İzmir 2 No'lu Kül. Var. Kor. Kur. Müdürü

Halil İbrahim ALPASLAN Mimarlar Odası İzmir Şubesi Başkanı

Özlem Şenyol KOCAER Şehir Plancıları Odası İzmir Şubesi Başkanı

SEÇİCİ KURUL BAŞKANI

Cengiz BEKTAŞ (Y. Mimar)

ASİL SEÇİCİ KURUL ÜYELERİ

Dr. Nimet ÖZGÖNÜL (Restorasyon Uzmanı) ODTÜ Mimarlık Fakültesi, Restorasyon Anabilim Dalı Öğretim Görevlisi

Prof. Dr. Zeynep ENLİL (Şehir Planlama) Yıldız Teknik Üniversitesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü Öğretim Üyesi

Doç. Dr. Oya AKIN (Şehir Planlama) Yıldız Teknik Üniversitesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü Öğretim Üyesi

Doç. Dr. Pelin ŞAHİN TEKİNALP ORBAY (Sanat Tarihçisi) Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, Tarih Bölümü Öğretim Üyesi

Doç. Dr. Ayşe Gül AKALIN (Arkeolog) Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, Tarih Bölümü Öğretim Üyesi

Nevin Nazan YÜCEL (Yüksek Mimar - Restorasyon Uzmanı)

YEDEK SEÇİCİ KURUL ÜYELERİ

Doç. Dr. Tonguç AKIŞ (Mimar) İYTE, Mimarlık Fakültesi Öğretim Üyesi

Dr. Işın CAN (Şehir Plancısı) İYTE, Mimarlık Fakültesi Mimarlık Fakültesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü Öğretim Görevlisi

Dr. Selda ALP (Sanat Tarihçisi) Anadolu Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sanat Tarihi Bölümü

Batı Sanatı ve Çağdaş Sanat Anabilim Dalı Öğretim Üyesi

Dr. Gözde ŞAKAR (Arkeolog) Celal Bayar Üniversitesi Arkeoloji Bölümü Öğretim Üyesi

RAPORTÖRLER

Ayşegül GÜNGÖREN (Arkeolog ve Uzm. Sanat Tarihçisi)

Mehmet YASA (Restoratör)

Değerli
Tarih Dostları;

Değerli Tarih Dostları;

Tarihi değerler ve ona kaynaklık eden mimari miras yeri doldurulamayacak bir hazinedir.

Kentlerin tarihlerine sahip çıkması geleceğe güveni sağlar. Biz sahip olduğumuz toprakların tarihsel derinliğini, kültürel çeşitliliğini, insan zenginliğini kucaklayarak geliştirdiğimiz çalışmalarımızı hayata geçirmek için var gücümüzle çalışıyoruz.

Bugüne değin tarih alanında hiç bitmeyen bir heyecanla sürdürdüğümüz Tarihe Saygı Yerel Koruma Ödülleri'nin 16. Yılına geldik.

Evinde, dükkânında geleneksel yaşamı sürdüren hemşehrilerimizi; atölyesinde zanaatını yapan ustalarımızı; okullarda tarihi değerlerimiz için çaba sarf eden geleceğin büyüklerini; İzmir'in tarihine dokunan, katkı koyan İzmir sevdalılarını; tarihi mirasımıza sahip çıkan tüm mimar, sanat tarihçi, arkeolog, şehir plancılarımızı koca bir aile olmanın verdiği coşkuyla kucaklıyorum.

Bilinmelidir ki bu program bir yarışmanın ötesindedir. Bu program anılarla dokunan İzmir hayalinin yüreklendirici adımlarıdır. Tarihin içinde sürdürülen yaşama değer vermektir. Tarihin tarihe not düşürülmesidir. Bu program; yediden yetmişe İzmirlinin tarihe duyarlılığının simgesidir. Yıllarca sürmesini diliyorum.

Ödül programımızın yaşatılmasında emeği geçen değerli Ödül Komitemize, Seçici Kurulumuza, ödül sahiplerine ve çalışma arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

Saygı ve sevgilerimle.

Aziz KOCAOĞLU

İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı

“İster toprak altında, ister toprak üstünde olsun, geçmiş zamanlardan kalan bütün nesnelere konuşmaktadırlar ve bir ses karmaşası içinde durup dinlenmeden bir şeyler anlatmaktadırlar. Merak edip anlamak isteyen herkes anlaşılmaz gibi görünen bu dili öğrenebilir, konuşmaları birbirinden ayırabilir, sıralayabilir ve bütün bu anlatılanların her birini birer dayanak olarak benimseyip, onlardan yeni bilgiler ve anlamlar çıkarabilir. İşte insanlığın ortak belleği böyle beslenip gelişebilir. İnsanlar da çevrelerine ve dönüp kendilerine, bugün içinde soluk aldıkları ortamın oluşması ile başlayan on beş milyar yıllık bir açıdan bakabilme yeteneğini kazanırlar.”

*Güven BAKIR [1939 İzmir, 2018 İzmir]
Aryballos Vazo, Karaböcek, Devedikeni ve Yılan Üzerine Bir Masal (İzmir'e Antik Güzelleme)
İzmir Büyükşehir Belediyesi Kültür Hizmeti*

Saygıyla anıyoruz.

Tarihi Yapıda Yaşam
Kategorisi
/2018

“

Yeryüzünde yaşam önce sularda başladı; ardından **kıyılara vurdu** ve karalara sıçradı. Kıyılar milyonlarca yıl canlıların sulardan karalara geçmelerine, serpilmelerine analık etti; yol gösterdi...

Yeryüzü insanla tanışmaya başladıktan sonra, daha doğrusu **“insan insan olmaya”** doğru adımlarını sıklaştırdıkça, kıyılar bu kez uygarlıkların beşiği oldular. Köyler, kentler önce kıyılarda kuruldular. Tanrılar, efsaneler, imparatorluklar ve sömürgeler kıyılarda doğdular, kıyılarda öldüler... Denebilir ki **“insanlık tarihi”** de kıyılardan başladı; ardından karaların içlerine doğru yürüdü ve nerede bir “subaşı” bulduysa orada durdu, gelişti, serpildi...

...

Kıyıların **“uygarlığın beşiği”** olması, toplumun ve insanlığın alanlar üzerindeki **“Çevre Hakkı”** istemlerine özel bir önem katıyor.

Geçmiş uygarlıkların korunması, antik ve kentsel SİT alanlarının yok olmaması için önlemler alınması, salt **“tarihsel zenginlikleri gelecek kuşaklarda görülebilmesi, bilinebilmesi açısından önem taşıyor”** daha da ağırlıklı bir **“toplumsal ilerleme açısından”** çok ciddi boyutları bulunan bir gerekçe olarak, **“geçmişten geleceğe doğru kesintisiz bir kültürel gelişme sürecini kalkınma politikalarında etkin kılabilmek için”** uygarlıklara ait **“ortak mirasın”** korunması, geliştirilmesi gerekiyor.

“Modern” ama **“kimliğini yitirmemiş”** bir toplum olmanın, yine **“modern”** ama tarihsel birikiminden yarının uygarlıklarını **yoksun bırakmamış** bir uluslar topluluğu olmanın temel koşulu, geçmiş değerleri koruma anlayışındaki bu çağdaş yaklaşım da karşılığını buluyor.

Oktay EKİNCİ (1952-15 Ekim 2013)
Kıyılar ve Toplum Yararı, Ege Mimarlık, 1997/3 24

Saygıyla anıyoruz.

Tarihi
Yapıda
Yaşam
Ödülü

1950 sonrası kentleşme sürecinde, İzmir Büyükşehir Belediyesi sınırları içinde eski yapısını yıkmayarak koruyup, yaşatan ve özgün işleviyle kullanmayı sürdüren, yapıyı olabildiğince korumayı başardığı jüri tarafından belirlenen yapı sahiplerine verilir. Başvuru konusu yapının korunması gerekli kültür varlığı niteliği taşıması gereklidir.

Seçici Kurul bu ödülle ilgili değerlendirmesinde, eski yapının korunmasındaki mimari ve teknik başarının ötesinde, söz konusu yapıyı "yıkmama" yönündeki istem ve bilince öncelik verir. Bu açıdan, yapı tescilli ise "tescil" edildiği tarihten sonraki değil, önceki dönemine ait koruma süreci daha fazla önem kazanmaktadır. Özellikle bulunduğu semtteki diğer eski yapıların yıkılıp, yoğun kentsel çevrelere dönüştürülmesi karşısında kalabilen tavrın kutlanması; buna bağlı olarak da aynı tavrın mimari korumayla desteklenerek sergilenen bilinçli bir kültürel duyarlılığa teşekkür edilmesi, bu ödülün genel hedeflerinden biridir.

Tarihi Yapıda Yaşam Ödülü Ölçütleri

- A. Yapıyı sahiplenme, yaşanılır kılma istek ve göstergesi,*
- B. Kullanıcıların yapının maddi özellikleriyle geçmiş anı değerleriyle birlikte geleceğe taşıma ve yaşatma isteği,*
- C. Kullanıcı ile yapı arasında "katlanma" değil "tercih etme ve aidiyet" ilişkisinin görünür olması,*
- D. Kullanıcının çağdaş yaşam-konfor isteği ve gereksinimleri doğrultusunda yaptığı müdahalelerde; yapının malzeme, işçilik ve tasarım özgünlüğünü bozmama veya geri dönüştürülebilir kılma yönündeki duyarlılığı,*
- E. Yapı - bahçe / avlu ilişkisinin bütünselliği bozulmadan özgün anlam ve bağlamında sürdürülmesi,*
- F. Yapıya ait mekânların – tercihan özgün işlevinde– bir bütün olarak kullanılıyor olması. isteğinin göstergelerini temel alan bakış açısıyla değerlendirilmiştir.*

Nurten İŞLER Evi

Türkocağı Cad. No:55 TİRE

"Annesi yeni gelin iken almışlar evi. Bir oda varmış aldıklarında. 1928' li yıllar. Sonra üst kat eklenmiş. Bir de müstemilatı var. Mutfak olarak kullanılıyor. Bahçe kapısında girince de küçük bir avlusu var. Mıs gibi kokuyor. Huzurlu bir bahçe. Bir oğlu olduktan sonra boşanmış eşinden. Oğlunu büyütmüş. İş sahibi yapmış. Dikiş dikerek geçimini sağlamış. Biraz da zeytinlikten geliri varmış. Tek başına huzurlu bir yaşam sürüyor bu evde."

Bu evde doğan ve yaşamının her safhasında bu evde yaşayan Nurten İşler'in konuta bağlılığı, konutu sahiplenme, yaşanılır kılma istek ve göstergesi; insanla mekân arasında "katlanma" değil "tercih etme ve aidiyet" ilişkisinin görünür olması, insana ve mekâna karşı gösterdiği sevgi bağı takdir edilmiştir.

Tarihi Yapıda Yaşam

*Geçilir mi
Yeşilden
Diktiğin Çiçekler
Olmayınca*

*Nasıl soluk alır
Bu sokak
Geçişime
Pencereden bakılmayınca*

*Var olur mu alan
İnsan
İnsan sıcaklığında
Eyleşmeyince*

Cengiz Bektaş

"Var Olmak" 2004

*Dün Bugün Şiirler, Aclar S.55,
Evrensel BasımYayın, Mayıs 2006*

Raziye ve Ahmet ÜLGER Evi

Türkocağı Caddesi No:62 TİRE

"Raziye hanım, Tire Alacak Köyü'nden. Ahmet Bey ise Ankara Şereflikoçhisar'ın Kederli köyünden gelmiş. Ahmet Bey DSİ emekli olunca 1993 te alıyorlar bu evi. Mutfak dışında fazla bir değişim yok. Kendilerinden önceki konuttaki değişimleri aktarıyorlar bize. Söz gelimi sofadaki merdivenin yerinin değişimi, üst kat ile alt kat arasındaki bu değişim ile konut iki ailenin yaşamasını sağlıyor. İkinci kata avludan giriş yapılıyor. Üst katta oğullar, gelin ve torunlar, alt katta kendileri yaşıyorlar."

Seçici Kurulca; Raziye ve Ahmet ÜLGER, konutu sonradan edinmiş olmalarına rağmen, onu sahiplenme, yaşanılır kılma istekleri ve aile ile konutları arasında "katlanma" değil "tercih etme ve aidiyet" ilişkisinin varlığı, birkaç nesil birlikte yaşayarak Türk Aile geleneğini sürdürüyor olmaları nedenleriyle takdir edilmişlerdir.

Emin Çetin Berber Dükkanı

Halil Demircan Sokak No: 5 BİRGİ - ÖDEMiŞ

"79 yaşında. Birgi'nin yerlisi. Berberliği babası dayısından, kendisi de babasından öğrenmiş.

1953'ten beri aynı dükkânda bu işi yapıyor. Dükkân babasından kalmış. Dükkândaki tüm eşyalar eski, olduğu gibi korunmuş. Her sabah erken saatte dükkânını açıyor, her günün bereketine inanarak. Gerçekte ise bu kapı tarihin Birgi'deki bir sahnesine açılıyor."

Ailesinden öğrendiği mesleği babasından yadigâr dükkânda ilerlemiş yaşına rağmen sürdürmeye çalışması, dükkânını özgün eşyalarıyla birlikte koruması sokağa, dokuya, kentsel yaşama katkısı takdir edilmiştir.

Tek Yapı Ölçeğinde
Koruma Uygulamaları
Ödülleri

“Kentler kimliklerini kaybedince, kentliler ait olma duygularını yitiriyorlar. Buna rağmen, taş söveleri veya demir ayaklı ahşap cumbaları olan yeni yapılar, ya da Alsancak Vapur İskelesi gibi karma aşılar, kaybolan kimliği geri getirmeye yeterli değildir. Yapıları içeriden dışarı tasarımlamak gibi modernist bir saplantı veya dışarıda oluşturulacak bir ceple kozmetiğinin yapı kütlelerine giydirilmesi yerine, yapı kabuğunu iç ile dış arasında, hem içe hem de dışa yüzü olan, bir ‘arayüz’ olarak ele almak, yapı dışında oluşacak mekânların karakter kazanması açısından daha çağdaş bir tutum olarak görünmektedir. “

*Ahmet EYÜCE (20 Ocak 1947- 9 Ağustos 2013)
İzmir’de İmar Yaklaşımlarının Kent Kimliği Üzerindeki Etkileri; Mimarlık, 87-4*

Saygıyla anıyoruz.

Tek Yapı
Ölçeğinde
Koruma
Uygulamaları
Ödülleri

Tek Yapı Ölçeğinde Başarılı Koruma Uygulamaları Ödülleri üç dalda verilir:

1- Basit Onarım Ödülleri

Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu İlke Kararları kapsamında basit onarım, yapıların ahşap, madeni, pişmiş toprak, taş vb. çürüyen ya da bozularak eksilen mimari öğelerinin, özgün biçimlerine uygun olarak aynı malzeme ile değiştirilmesi; bozulan iç ve dış sıvaların, kaplamaların, renk ve malzeme uyumu sağlanarak, özgün biçimlerine uygun olarak yenilenmesi olarak tariflenmektedir. Bu ödül, tek yapı ve tarihi doku ölçeğinde basit onarım kapsamında olup, yetkili kurumlardan uygun görüş alınmış uygulamalara verilir.

Değerlendirme Ölçütleri

- A. Yapının malzeme ve yapım tekniğine ilişkin özgün niteliklerinin korunması ve yapılan müdahalelerde sürdürülmesi
- B. Yapılan müdahalelerde malzeme ve/veya yapım tekniğinin ayırt edilebilir olması,
- C. Yapının iç mekanındaki donanımlara (niş, şömine, ocak, dolap, süsleme vb. unsurlar) ilişkin müdahalelerde özgün niteliklerin korunması,
- D. Belge değerinin yaşatılmasına yönelik çabanın belirgin olması,
- E. Uygulamadaki işçilik kalitesinin yüksek düzeyde olması.

2- Esaslı Onarım Ödülleri

Yapıların özgün mekân-cephe kurgusu, yapım tekniği, malzeme, süsleme eleman ve detayları, parsel öğeleri (müştemilat, havuz, kuyu, duvar, döşeme kaplaması, ağaç, çardak, vb.) ile korunarak onarılmalrı esastır. İşlev değişikliği nedeniyle uygulanan dönüşümün yapı-parcel ilişkisi ile yapının iç-dış mekân organizasyonunun korunmasını ve/veya okunmasını olanaklı kılması gerekir. Bu doğrultuda Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu İlke Kararlarında tariflenen ve strüktürel onarımı içeren sağlamaştırma, temizleme, bütünleme müdahaleleri ile yapının altyapı ve konfor koşullarını yükseltmeyi hedefleyen sağlamaştırma eylemlerinden bir ya da birkaçının uygulanmış olması beklenir.

Tek Yapı Ölçeğinde Koruma Uygulamaları Ödülleri Ölçütleri

Esaslı Onarım Kategorisi

- A. Yapının özgün mimari niteliklerinin ve bütünselliğinin korunmuş olması,
- B. Özgün yapı-parcel ilişkisinin sürdürülmesi / yapının bahçesi ile birlikte bir bütün olarak yaşatılıyor olması
- C. İşlev doğrultusunda gerçekleştirilen yeni müdahalelerin mekân kurgusunun okunmasına engel teşkil etmemesi, aynı zamanda geri dönüşebilir anlayışla gerçekleşmesi,
- D. Yapının malzeme ve yapım tekniğine ilişkin niteliklerinin korunması ve yapılan müdahalelerde sürdürülmesi
- E. Yapının kullanımına ilişkin mimari müdahalelerin gerek tasarım gerekse uygulama olarak yüksek niteliklere sahip olması
- F. Yapının iç dekorasyonunda mimari ve dönem özelliklerinin gözetilmesi
- G. Yapılan müdahalelerde malzeme ve/veya yapım tekniğinin ayırt edilebilir olması
- H. Belge değerinin yaşatılmasına dönük çaba
- İ. Uygulamadaki işçilik kalitesi

Ödül alt kategorileri şunlardır:

- 2.1. Özgün İşlevin Korunduğu Esaslı Onarım Ödülü
- 2.2. Özgün İşlevin Değiştirildiği Esaslı Onarım Ödül

3- Emek Ödülü

Bu ödül Tek Yapı Ölçeğinde Koruma Uygulamaları Ödül kategorisi altında gerçekleştirilen uygulamalarda geçmişten bugüne sürmekte olan bir yapı geleneğinin izlerini koruyarak ve ustalıklı biçimde sürdürerek üretime emekleriyle katkıda bulunan usta ve/veya usta ekiplerine verilir.

Değerlendirme Ölçütleri

- A. Özgün yapı malzemelerine (taş, ahşap, tuğla, kerpiç, metal, harç, sıva vb.) yönelik koruma müdahalelerinin, ustalık / yetkin bir işçilik sergilemesi,
- B. Yapının iç ve dış süslemelerine (kalem işi, rölyef, alçı bezeme, ahşap oyma, çini, mozaik, madeni işleme vb.) yönelik koruma müdahalelerinin, ustalık / yetkin bir işçilik sergilemesi.

Saliha Hanım Taş Konak (Birgi)

Kurtgazi Mahallesi Dervişağa Sokak No:1 BİRGİ - ÖDEMiŞ

Yaklaşık bir asırlık geçmişe sahip konak, Birgi'de yer alan iki yüze yakın "tarihi-tescilli" konutlardan biridir. Büyüklerinden kendilerine yadigâr olan konak, İstanbul'dan ayrılp memleketlerine dönen son nesil sahipleri tarafından 2013-2014 yılları arasında restore edilerek butik otele dönüştürülmüştür.

Yapı Sahibi: Seçil BALCI
Mimari Müellif: Sevinç EĞERCİOĞLU

Özgün İşlevin Değiştirildiği Esaslı Onarım Ödülü

Konutun öyküsünü son sahibi Seçil Balcı şöyle anlatıyor:

"Saliha Hanım, benim babaannem, Hoca Zade Mustafa Çelebi ve Ayşe Molla Çelebi çiftinin en büyük kızı. 1900 yılında şu anda "Evliya Çelebi Evi" olarak bilinen evde doğmuş. 600 yıllık geçmişi ile bu ev, Evliya Çelebi'nin Birgi ziyareti sırasında konakladığı ev olarak seyahatnamesinde yer alıyor.(Restorasyonu 2013 de tamamlanan bu evi de görmenizi öneririz.) Saliha Hanım, Derviş ağa camisinin imamı olan dedemiz Hakkı Bey ile evlenmiş.

Saliha- Hakkı çiftinin ilk evleri Kurtuluş savaşı sırasında yanmış; Hakkı bey ve kardeşi Mehmet Emin bey de bitiştiğimizdeki ikiz ev ile birlikte bu konağı yaptırmışlar. Bu ikiz iki ev Cumhuriyetin ilk imar yasasına göre yapıldığından, üst kat tavan yüksekliği ve kirpi saçak modeli ile geleneksel mimariden farklılıklar göstermektedir ki bu farklılıkların da konağa değer kattığı söylenmektedir.

Saliha- Hakkı çiftinin kendi yaptıkları bu evde kendileri ve ben dâhil 3 kuşak yaşadık. Mehmet, Ömrüye, Hasan, Hüseyin ve İhsan isimlerini verdikleri beş çocukları olmuştur. Bu evde kızlarını gelin edip, oğullarına gelinler almışlardır. Dedemiz Hakkı beyin erken ölümünde sonra Saliha Hanım en küçük oğlu İhsan, gelini Hatice ve torunları Sibel, Zuhar, Yücel ve Seçil ile geri kalan ömrünü bu evde geçirmiştir. Evde yaşayan son kuşağın son ferdi olarak benden sonra konak yaklaşık bir 17 yıl yalnızlığı ile baş başa kaldı. Şimdilerde ise hep şen; bizlere geçmişin enerjisini verip şimdinin ve geleceğin enerjisini kendine katmaya devam ediyor."

Yapının aile sahipleri tarafından konuttan pansiyona dönüştürülerek sokağa, dokuya ve kentsel yaşama değer katması, özgün mimari niteliklerinin ve bütünselliğinin korunmuş olması; özgün yapı-parsel ilişkisinin sürdürülmesi ve yapının korunabilmesi için sahiplerince çaba ve özen gösterilmesi takdir edilmiştir.

TCDD
456

DOKTOR

3104 mm 2M 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 14 ALI ALSANCAK 44.6T PL KKS → 13.75 ← 21.40

Tarhi Çevre ve Kültür Varlıklarını
Koruma Dalı Katkı Ödülü Kategorisi

“

Trenden indim, elimde çanta
Daha kapıya varmadan
Sardı etrafımı bir dolu insan,
Yürüdüm geçtim aralarından
Birinin bile yüzüne bakmadan.
Sakin ve ciddi adımlarla
Emin ve bilen bir edayla
Çıkıp gardan

Karıştım İzmir'e Basmane Meydanı'ndan
İlk defa geldiğimi kimse anlamadan...
Fuar kapısını gördüm sağımda
Süslenmiş; ışıklar, bayraklar her yanında
Evet biliyordum
Süslü bir şehirdir geldiğim
Lakin Saat Kulesi'ni görmeden

İzmir'de saymam kendimi
İllaki o beni
Ben onu göreceğim
İzmir'de olduğumu bileceğim”

Ferhat Fuzuli, Meserret ile Şükran, Manzum Hikâye, Sayfa 74

Agora Kitaplığı 517, Nisan 2017

(İBB Tarihe Saygı Yerel Koruma ödülleri, Katkı Kategorisi 2017 Ödül Sahibi)

3.75 m ← [Rev]
1.40 m →

Tarihi Çevre
ve Kültür
Varlıklarını
Koruma Dalı
Katkı Ödülü

Tarihi Çevre ve Kültür Varlıklarını Koruma Dalında Katkı Ödülü

Bu ödül; İzmir'in yerel bağlamıyla ilişkili yazılı ve görsel çalışmalar aracılığı ile tarihi çevre ve kültür varlıklarını koruma konusunu somut bir ürün ile gündeme getiren, kamuoyunda bir tartışma zemini yaratan ve ufuk açan kişi ve kuruluşları teşvik etmek için verilen duyarlılık ödülüdür.

Araştırma, roman, deneme, biyografi vb. yazın türlerinin bir çalışma sistematliğini ifade edebilecek bütünlük içinde yayımlanmış olması ve süreli yayınların ise en az dört sayı çıkarılmış olması gerekmektedir. Lisans, Yüksek Lisans, Doktora ve Bitirme Tezleri ile makale, bildiri kitabı, bildiri CD. si vb. akademik çalışmalar ödüle aday olamaz.

Resim, afiş, karikatür, fotoğraf, heykel, gösteri, film ve benzeri diğer çalışmalar, bu kategori içerisinde değerlendirilir.

Katkı Kategorisi Ölçütleri

A. Başvuru eserlerinin kent özelinde belge değeri sağlaması,

B. Kent tarihine yeni ve güvenilir bilgi sunması,

C. Kullanıcıları için etik-bilimsel yöntemlerin kullanılarak doğru bir kaynak oluşturması,

D. Çalışmaların amacı ile kurgunun, temanın, görsel işitsel ve yazınsal ifadelerin bütünsellik taşıması,

E. Eserin üretime katkı veren kişilerin adlarının çalışma içerisinde anılması,

F. Aday çalışmaların hedef kitleye ulaşmış olması.

Zafer Gazi TUNALI ve Atilla ÖZDEMİR “SIHHİYE VAGONU” Fotoğraf Projesi

Belgesel fotoğraf çalışması, Mustafa Kemal Atatürk'ün önderliğindeki Genç Türkiye Cumhuriyeti'nin en etkin ulaşımı olan demir yolu aracılığı ile İzmir'den Anadolu'ya akan sağlık hizmetini ve dönemin hizmet anlayışının belgelenmesine ve bu yolla Cumhuriyet değerlerinin tarihe not düşülmesine vesile olmuştur.

Genç Cumhuriyetin Anadolu insanının sağlığına gösterdiği hassasiyeti vurgulayan, demir yolu aracılığı ile insanın ayağına hizmet götürmek için yapılandırılmış olan "Sihhiye Vagonu" 1926 yılını işaret eden ilk kaynaklara ulaşılarak tarihi

ipuçlarının takipçisi olan İzmir Tabipler Odası'nın titizlikle sürdürdüğü araştırma ile ve Devlet Demir Yolları'nın katkıları ile onarılarak sergilenmeye başlanmıştır. Belgesel Fotoğraf çalışmasının, unutulmuş bir tarihi gerçekliği gün yüzüne çıkararak İzmir'in tarihine koyduğu katkı, takdir edilmiştir.

Başta İzmir Tabipler Odası olmak üzere TCDD 3. Bölge Müdürlüğü'ne vagonun o tarihi canlandırarak titizlikle onarılarak toplumla paylaşılmasına ilişkin katkılar da teşekkürü değerlidir.

Sıhhiye Vagonu

1927, Alman Demiryolu firması WUMAG tarafından üretilmiş, 1930, ülkemize getirilmiştir.

Geldiği dönemde "derayların" ulaştığı yerlerdeki kazalarda demiryolu yapımında çalışırken yaralananlara tıbbi hizmet vermek, ameliyat yapabilmek için kullanılmıştır. Ancak, imece ruhu içinde Köy Enstitüleri yapısındaki yansıma ile bulunduğu çevredeki vatandaşlara da ücretsiz olarak sağlık hizmeti vermiştir.

Vagon içerisinde ameliyat salonu yanında 8 yataklı bir revir ile bir eczane mevcuttur. Ameliyat odasında; ameliyat masası, sterilizasyon aletleri, oksijen tüpleri gibi gerekli aletlerden başka dış tedavisinde kullanılan alet edevatlar da bulunmaktadır.

Vagonu bu kadar değerli yapan Cumhuriyet kazanımlarından biri olmasıdır. Hizmete girdiğinde yeni kurulmuş Türkiye Cumhuriyetinde sağlık hizmetlerini vatandaşla buluşmasında en önemli araç olmuştur. O günün koşulları içinde bir nevi bugünün sağlık ocağının temeli atılmıştır.

Sağlık Ocaklarının henüz yurt genelinde yaygın olmadığı dönemde köylerde, kasabalarda konuşlandırılarak, doktor ve ekibi ile vatandaşlara sağlık hizmeti sunup muayenelerini yaptıktan sonra ilaçlarının da hazırlanarak dağıtıldığı bilinmektedir.

Sonraki yıllarda sağlık hizmetlerinin kurumsallaşmasıyla birlikte vagon, sadece demiryolları personeli ve aileleri için hizmet vermeye devam etmiştir. 1987 yılına kadar periyodik turnelerle bu hizmet yürütülmüştür.

1960 yılında demiryolları şebekesinde 19 adet Doktor (Sıhhiye) vagonu mevcut olup bunlardan 3'ü Ege bölgesinde hizmet vermiştir.

- 1- Ameliyathane:
- 2- İlaç Odası / Eczane:
- 3- Revir / Yatakhane:
- 4- Doktor Odası:
- 5- Hastabakıcı Odası:
- 6- Mutfak:

Zafer Gazi TUNALI ve Atilla ÖZDEMİR “SIHHİYE VAGONU” Fotoğraf Projesi

Çevirisi:

Sihhiye vagonu [harici manzara]

Sihhiye vagonu

Takriben iki buçuk sene evvel hatda vaki olacak deraymanlarda, kazalarda mümkün mertebe kısa bir zamanda imdad, hal-i tabiiyye irca' ve seyr-ü sefere kabiliyet mesaili yol, cer, hareket, sıhhiye: _____ mütehassıslar tefrikliyle bir heyet teşkil idilerek tezkir edilmesi ve neticenin raporla tesbiti müdüriyet-i umumiyeye-i aliyeden emr buyurulmuş idi.

İşbu işaret ve emr-i aliye imtisalen eski idareden müdür-ü adi marşandiz vagonunda mevcut imdad vagonu malzemesi teftiş ve tedkik; noksanları ayrı ayrı badel tesbit mufassal müşterek rapor tanzim edilerek takdim olunmuş idi.

Uzman-ı mülhem ve memur olduğumuz hizmetin semere-i fîliyesi, bugün aynı zamanda esasen mektepte tahsil görmüş bütün hatdaki memurin ve mensubinin ve icabında seyyar bir halde şömendifercilik terakkiyat-ı mütemadiyesinden müstefid olabilmelerini temin gayesiyle bütün teşhizatıyla her konforu cami mekteb vagonu bir de gerek etibba ve gerekse müstahdeminin bi hakkın her bir levazımı esbab-ı istirahatını cami oda, matbah ve müştemilatı ile fennin en son icat ettiği vesait-i teşhisiyenin ve seririyenin ile mücehiz kazazadelere ve müstacir-i ameliye ve müdahale-i cerrahiye müstelzem vekaide seyr-ü sefer esnasında bile ifa-ı vazifeyi kafil vasi ameliyat salonu ve sekiz yataklı bir sıhhiye vagonu (üç mükemmel vagon) getirilmek süretinde tecelli eylemiştir.

Bu da o zaman müdür-ü umumimiz ve elyevm nafia vekalet-i celilesine şerefbaş Behiç Beyefendinin esar-ı nafiaları cümlesinden der ki, değil hattımız müntesibini bütün memleketimizin hayır hah insanları bunu lisan-ı şükran ve takdirle yad eylemekte ve bu gibi insani ve hizmet-i umumiyeyi istihdaf eyleyen vagonların taadüdünü ez can ve dil temenni eylemektedirler.

Yedi numaralı ve dört dingilli Anadolu demiryollarına ait sıhhiye vagonumuzda belli başlı mevcut malzeme-i cerrahiye ve teşhisiye kadrosu şunlardır:

Sihhiye vagonu

- 1- ameliyat
- 2- eczane
- 3- yatakhane
- 4- tabib odası
- 5- _____ odası
- 6- matbah

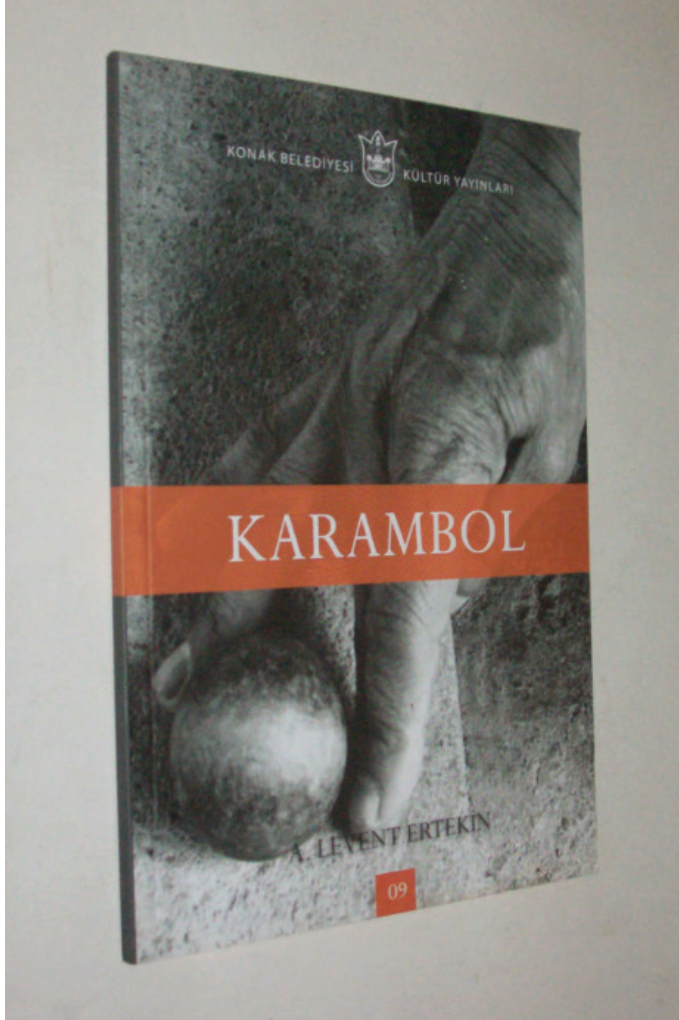
- 1- ameliyat dairesi ve eşyası
- 2- sterilizasyon – alat ve edavat-ı cerrahiye takımı – dairesi eşyası
- 3- malzeme dolabı: alat ve edavat muhafazasına mahsus teşhis ve kimyahaneye müteallik muayene alet ve edavatı
- 4- potin (?) cihazı ve şırıngalar ve envai _____
- 5- ufak sargılara ait alet ve edavat ki cüruh dikmek ve dikiş malzemeleri
- 6- alçı sargıları ve malzeme edavat ilh...
- 7- ibtal-i his alet ve edavatı – en son sistem
- 8- fevkalade hararet istihsalinde kullanılan platin - termokostik alet ve edavatı
- 9- göze müteallik alet ve edavat
- 10- kulağa müteallik alet ve edavat
- 11- burun ve burun içi (enf ve _____ enfiye) alet ve edavat
- 12- ağız ve dil (_____) alet ve edavat
- 13- bademcik (_____) alet ve edavatı
- 14- hançereye müteallik alet ve edavat
- 15- hava boruları şerihan (?) şezin (?), _____ alet ve edavatı
- 16- gırtlak ve miğde alet ve edavatı
- 17- diş alet ve edavatı
- 18- boğaz uru ameliyatına müteallik alet ve edavat ile umumi cerrahiye mahsus alet ve edavat: kafa tasını delme ve beyin cerrahlığı, ciğer cerrahlığı. Bağırsak ve miğde, karaciğer ve safra, kalın bağırsaklar, idrar yolları, hıyarcık (?), _____ alet tenasliye-i nisaiye, kadın hastalıklarına müteallik muntazam va tam takımlar ve saireden başka: tabibi dairesinde, refakat idenlere mahsus dairede, hastalar dairesinde, sofada, helalarda, matbahda, vagonun dış tarafında olmak üzere birer sureti cer ve sıhhiye dairelerinde mevcut ve ileride Türkçe tab' ve teksir edilecek tesellüm cedvellerinde müfredatı muharrer bir çok malzeme mevcuttur.

Anadolu-Bağdat Demiryolları Ser Tabibi Doktor Mehmed İhsan

Sihhiye vagonu muhteviyatından:

(han) tertibinde ameliyat masası dökme demirden ayağıyla azami aşağıya indirilmiş olduğu halde masanın irtifai seksen bir santimetredir. Sathı 50x120 santimetredir. Amelyat masasının teferruatından olarak yedi parça alet mevcuttur. Bunlar da eller için madeni asma kilitli destbend, kabili rabt başlık, başlık kemeri, omuzluk, kayışlı bacak tutacak, bacak tutacağı rabtiyesi, kayışlı pa-benddir. Bu kısma ait beş gözlü asma camlı dolap, alet ve edavat masası kutu sehpa, şişe sehpa gibi levazım vardır.

Levent ERTEKİN "Karambol" ve "Beledi Dokuma" Kitapları

KARAMBOL

Başı poşeli, orta yaşlı adam önce gülümsedi. Ardından elinde tuttuğu kırmızı kadifeyi özenle açmaya başladı. Çok değerli bir malzemeyi çıkarttığı hareketlerine yansyordu. Eline aldığı, msketin biraz büyüğü yuvarlak toplardan birini kesenin içine yine büyük bir dikkatle yavaşça bıraktı. Ardından elinde tuttuğu küçük topu güderi ile özenle silmeye başladı. Hareketlerinden farklı bir uğraşı yaptığı hemen seziliyordu. On dakika kadar oturduğu yerde işlemini yaptıktan sonra ayağa kalktı. Şöyle etrafına bakındı. Adeta güreş meydanına çıkan pehlivan edasıyla gözleriyle rakip arar gibiydi. Ardından gözlerini bir noktaya odakladı. Sevinci yüzünden okunuyordu. Aradığını bulmuştu. Hemen o yana seğirterek "Halil Efe, bugün bayağı tozlanmış görünüyon" diyerek latife yaptı.

Tahta sandalyenin üzerinde sıcaklığın da etkisiyle mayışmış vaziyette duran Halil Efe şöyle bir başını kaldırdı. Lafın kimden geldiğini anlamaya çalışıyordu ki bu sözler onu birden canlandırdı. Sanki ardından gelecek cümleleri ve daveti sezer gibiydi. Peşrev bekleyen pehlivan muzipliğiyle : "Kaşındın galiba. Gel bakalım, bugün alacağın dersini vereyim bari" dedi. Az önce rakip arayan adam aradığını kavuşmuş gibi kıkır kıkır gülerken bir çırpıda tahta uzatmalarla çevrili beton sahanın öbür ucuna ulaştı bile. Etrafta ise bu atışmayı takip eden meraklı gözler, hemen yan taraftan çoktan sandalyelerini çekip atışan iki adamın oyun alanının etrafını sardı bile.

Kaç yıllık olduğunu şehrin en yaşlısı Mehmet Emminin bile bilemediği asırlık çınarın gölgesinde dikdörtgen şeklinde yapılmış kaymak gibi düz bir betonun olduğu yere yaklaştılar. Yıllardır bu beton neleri görmüş, nelere şahit olmuştu. Biraz sonra olacaklara da şahitlik yapmaya hazırlanan çınarın kargaları da seslerini kesti. Herkes merakla kumkuması olmuştu acaba Halil Emmi mi orta yaşlı adama dersini nasıl verecekti çoktan kendi aralarında iddialara tutuştular bile:

*Kitaptan
Levent ERTEKİN Karambol, s.11-12*

Geçmiş yüzyıllara dayanan, kaynağını Tire'nin etnik kültürlerinin biraradalığından alan bir dönemin geleneksel sporunu, sözel tarih verilerinin kaynaklarından örülen öyküsel bir anlatım ile aktaran "Karambol Oyunu" kitabı ile; yine Tire'de yaygın olarak sürdürülmüş olan bir dokuma türünü tarihe not düşen "Beledi Dokuma" kitabı takdir edilmiştir.

Köstem Kültür, Eğitim ve Müzecilik Vakfı “Köstem Zeytinyağı Müzesi” Girişimi

Köstem Kültür, Eğitim ve Müzecilik Vakfı'nın Köstem Zeytin Yağı Müzesi girişimi; araştırma çalışmaları on beş yıla uzanan hazırlık çalışmalarını kapsaması, Ege ve Urla Yarımadası zeytinciliğine ve kültürüne odaklanan eğitim ve öğrenme işlevini öne çıkarıyor olması, zeytincilik kültürünün geçmişten bugüne kimi zaman canlandırmalı, kimi zaman kalıtlarının ve malzemelerinin birebir ölçekte örnekleriyle kronolojik olarak tanıtılması, çocuklara zeytin kültürünü ve doğayı sevdirmeyi

hedefleyen bir dizi etkinliğin mekânda yerini almış olması, bu yolla doğa kültürlerini geliştirmeyi hedeflemesi, çevresine ve içinde bulunduğu yerel halka ve köylere fayda sağlayacak bir anlayışla ele alınması ve zeytincilik kültürünün müzeyle birlikte bir enstitü çerçevesinde değerlendirecek donanımları kapsaması nedenleriyle girişimin başvuru çalışmaları sürdürülen Müze statüsüne kavuştuğunda İzmir'e ve yörenin tarihine koyacağı katkılar göz önünde bulundurularak takdir edilmiştir.

Tarihsel Çevre ve Kültür Varlıklarını Koruma Dalında Katkı Ödülü

Köstem Kültür, Eğitim ve Müzecilik Vakfı

"Köstem Zeytinyağı Müzesi" Girişimi

Köstem Kültür, Eğitim ve Müzecilik Vakfı'nın hazırlık çalışmaları süren müze girişiminde, tam teşkilatlı bir müze dönüşümü gerçekleştiğinde; İzmir zeytin ve zeytin kültürü bağlamında başarılı bir müzeye kavuşacaktır.

Tarihsel Çevre ve Kültür Varlıklarını Koruma Dalında Katkı Ödülü

Geleneksel Zanaatların
Yaşatılması Ödülü Kategorisi

“

Ana tanrıçanın
birbirini üzerine dopdolu
memeleri
doğurgan karnı
açık yuvarlak iki dizi
Emeğimizdir

Bu emek
Ekindir
Bizim ekinimiz

Bu üreten
Bu gülü tutmayı bilen
Emekçinin ekini

Üretiriz
Anamızın ak sütü
Üretmek ekinimizdir
Ekini üretmeyi biz biliriz

Cengiz BEKTAŞ / Ekin Üretmek

Geleneksel
Zanaatların
Yaşatılması
Ödülü

Geleneksel Zanaatların Yaşatılması Ödülü

Bu ödül, tarihsel-mekansal dokunun varlığına katkı sağlayan, somut olmayan yerel kültürel miras kapsamında faaliyet gösteren zanaatkârlara (dokumacı, bakırcı, keçeci, semerci, nalıncı, derici vb.) verilir.

Adayların, en az 15 yıl boyunca zanaatın uygulanmasını ve yaşatılmasını sağlamış, usta-çırak ilişkisi içinde yetişmiş, mesleğinin sürdürülmesi için yeni zanaatkârlar yetiştirmiş, kaybolmakta olan zanaatın sürdürülmesini sağlayacak ender bilgilere sahip olması gerekmektedir.

Geleneksel Zanaatların Yaşatılması Ödülü Ölçütleri

- A. Zanaatkârın değerlendirilmesinde zanaatın tarihsel-mekansal dokunun sürekliliğine katkısının belirgin olmasının öncelik taşıması,*
- B. Yaptığı zanaatın yerel tarihe katkısı,*
- C. Bilgi ve becerisini uygulamadaki üstünlüğü,*
- D. Konusunda ender bulunan bilgiye sahip olması,*
- E. Yaptığı işe kendini adanmışlığı,*
- F. Zanaatın, toplumun gelenekle buluşmasını sağlayacak unsurlara sahip olması.*

Ayşe NARİN, *Hasırcı* Boynuyoğun Köyü, Tire

“Ayşe Narin Tire Boynuyoğun köyünde 1940 yılında doğmuştur. 60 yıldır bu meslekte yetişmiş ve bu meslekle hayatını idame etmiştir. Bu el sanatı onun aile mirasıdır ve ilerleyen yaşına rağmen sürdürmekte ve kızına öğreterek mesleğin yaşamasını sağlamaktadır. Kızı bu zanaatı, Tire Müzesi’nde hasırcılığa ayrılan bölümde üretimi sergileyerek sürdürmektedir.”

Hediye MANTAR, Sepetçi Tire

"Sepetlerin çarkını, komşusu Duda Teyzesinden, üstünü kayınbiraderinden öğrenmiş. Taze gelin olduğu zamandan beri sürekli sepet örmüş. Tire pazarında satmış yaptığı sepetleri. O zamanlarda bir tanesi bile elinde kalmamış. Küfe, sele, çocuk oturgacı daha bir sürü çeşit sepet yapıyor. Tire Belediyesi Kent Müzesi'nde mesleğini sergiliyor."

Yaşar BARTIK ve Aziz BARTIK, *Kalay Ustaları* Tarihi Kemeralı Çarşısı

"Yaşar Bartık on iki yaşından sonra babasının yanında çırak olarak başlamış mesleğe, hala devam ediyor. Kardeşine de o öğretmiş zanaatı. Aile 1938 de Bulgaristan'ın VİDİG kasabası'ndan gelmiş. Kapılar semtindeki bugünkü benzin istasyonunun olduğu alan aileye verilmiş. Oradan mahallelere eşeklerle, katırlarla bakırları seyyar olarak kalaylamaya başlamışlar. Derken Palamut Hanı'nda Vakfa ait bu mekanda kalaycılığa başlamışlar. Yaşar usta, 1985 yılından beri burada. Daha önce ayrıca eski Sema Sineması'nın yakınıdaki Kemal Plaza karşısındaki sokakta da yerleri varmış ve orada on kişi çalışmış. Yaşar usta iki üç usta yetiştirmiş ama onlar mesleği yapmıyorlarmış."

Mehmet ERDOĞAN ve Ali ERDOĞAN, *Elek Ustaları* Tarihi Kemeraltı Çarşısı

Mehmet Usta 35 yıldır beri elekçilik yapıyor. 1970 yılında bu dükkânda alt katta inşaat malzemeleri satılırken işçi olarak orada çalışıyormuş. O zaman dayıoğlu burada elekçilik yapıyormuş. Sonra 1983' de devir almış burayı dayıoğlundan. Mülkiyeti, hala dayıoğlundan imiş dükkânın. Mehmet usta yanında çalışan elekçi ustalardan öğrenmiş mesleği. Baka baka... Sonra ortaokuldan terk oğlana da öğretmiş mesleği. Dolayısıyla baba oğul neredeyse aynı zamanlarda elekçilik ustası olmuşlar. Oğlan askerlikten sonra işin başında usta olarak kesintisiz çalışmış. "Eskiden her evde en az on tane elek olurdu" diyor Mehmet usta. "2000 yılına kadar elek yetiştiremezdik. Nohut, mercimek, fasulye, buğday hep elenirdi evlerde. Ancak şimdi bu gıdalar elenmiş geliyor. Kuruyemişler de öyle... Şimdi arada tarhana yapanlar gibi az sayıdaki müşteriye hitap ediyor" Aslen Konya, Seydişehir, Çavuş köyü'nden, 1957 de İzmir'e gelmiş. 1962 de askerlik yapmış. 1964 de tezkere. Sonra yine İzmir... 1942 doğumlu. Kasnaklar ezelden beri bursa Kemalpaşa'dan gelirmiş. Çünkü gürgen en çok ordaymış ve Türkiye'ye kasnak oradan dağılırmış.

Kendisinin deyimi ile 2000' den sonra elekçilik eleğini duvara asmaya başlamış...

Ömer AKDEMİR ve Ali AKDEMİR, *Demir Ustaları* Tarihi Kemeraltı Çarşısı

Yüz yıldır demirci ustalığının Kemeraltı çarşısındaki temsilcileri. İzmir 15 Mayıs 1919 yılında Yunanlar tarafından işgal edildiğinden beri Kemeraltı Çarşısı'nda 873 Sokak'taki demircilik yapılarımış. Ali ve Ömer Akdemir kardeşler, babaları Süleyman Akdemir'in bu dükkânda çırak olarak Sabri Usta'nın yanında çalışmaya başladığını, uzun yıllar ailenin tek geçim kaynağının demircilik olduğunu, geçmiş yıllarda çok iyi paralar kazandıklarını, ancak artan maliyetlerin ve gelişen teknolojinin demircilik mesleğini yok etme aşamasına getirdiğini söylüyorlar. İlk dükkân bitişiğindeymiş bugünkü dükkânın. 1977'de bu dükkâna geçmişler. Balta, bıçak, nacak, kürek, tütün iğnesi gibi demir dövme malzemeler ürettikleri gibi daha detaylı işe özel üretimler de yapıyorlar. Usta yetiştirmişler. Şimdi de oğul Süleyman'ı yetiştiriyorlar.

Mehmet AĞCA, Sedefkâr ve Telkari Ustası

Tarihi Kemeraltı Çarşısı

Tüfekçilikle başlamış, sonra sedefkârlık, ardından da telkâri üretimine başlamış. Şu anda en çok telkâri yapıyor. Bize atölyesinde gösterdiği Çeşmi bülbül telkâri, ceviz ağacından sedef ve telkâri işlemeli tespih ile kuka üzerine sedef kakmalı tespih, çeşit çeşit yüzükler, sedef kakma sandıklar, sehpaarla gözlerimiz neşeleniyor. Mehmet usta, 91 den beri telkâri ustalığı yapıyor. Sayısız öğrenci yetiştirmiş. Ayrıca Balıkesir, Kastamonu, Aydın'da Halk Eğitim Merkezleri'nde de zanaatını öğretmiş.

Asıl ustası Antepli Tuncay Gökğöz, sedefkâr, telkâri ve silah üzerine altın gümüş işler yapan bir ustaymış. Son zamanlarda gözleri görmez olmuş.

Çeşmibülbül telkârinin üç çeşidi var. Mardin, Trabzon ve Antep İşi. Mehmet usta, Antep işini yapıyor.

Şerife ZORLU, Yüz Yazmacısı

Kösedere Köyü, Karaburun

Reşat Ekrem Koçu'nun Türk Giyim Kuşam ve Süslenme Sözlüğü'nde "Yapıştırma" olarak tanımlanan sözcükte; Karaburun Kösedere Köyü'nde Şerife Zorlu'nun düğünlerde yaptığı gelin yüzü süslemesinin benzer bir uygulamasına dair açıklama yer almaktadır.

Tanımlama sözlükte şöyle geçmektedir: "Zamanımızda yapılmayan gelin yüzü süslerindedir. Çiçek şeklinde kesilen küçük kadife veya atlas parçaların üzerine altın teller ve incilerle işlemler yapılır. Bu teller ve inciler arasında bazen küçük yakutlar, zümrütler, elmaslar yerleştirilir; bu işlemeli çiçekciklerin altına gayet sık dokunmuş kalın bezden bir kat astar dikildikten sonra "yapıştırma" denilen altın telli, incili, elmaslı, çiçekler, astara zıncı sürülerek gelin kızın alınının, yanaklarının ve çenesinin muhtelif yerlerine yapıştırılırdı. Gelin kızın yüzünün tabii, asil güzelliğini bozan ve muhakkak ki iptidai bir zevkin eseri olan yapıştırmalar; bir bakıma da gelin yüzüne şıkır şıkır, pırl pırl tuhaf ve garip bir güzellik verirdi. İncili, elmaslı yapıştırmalar ancak zengin kızı gelinlerin yüzünde görülürdü."^[1] Bir çeşit süslenme işlemi olan bu işleme "yüz yazmak" da denilmiştir.

Reşat Ekrem Koçu "yüz yazmak" hakkında şu bilgileri vermektedir. "Eski Türk kadınının süslenmesinde allıklı, aklıklı, rastıklı, sürmesi, yapma laden benli yüz makyajı karşılığı kullanılmış bir deyimdir. Hünerli, zevkli kızlar, kadınlar yüzlerini kendileri yazarlardı. Ham elliler ise, bu işte bilgisi kabul edilmiş kadınlara başvururlardı.

Günümüze ulaşan geleneğin kökenleri hakkında sınırlı sayıda bilgiye sahibiz. Ancak bugün buna benzer çeşitli yüz yazma yöntemlerinin çok daha farklı malzeme ve tekniklerle Bulgaristan, Kosova gibi Balkan ülkelerinde yaşayan Pomaklar gibi kültürlerde de sürdüğünü belirten Dilek Himam, izole yaşayan bu köylerdeki halkın geleneklerin yaşaması için adeta bir kültürel geçit töreni gibi geleneklerini sunduğunu belirtir. Şerife Zorlu da ülkemizde Kösedere Köyü'nde benzer bir geleneği yaşatmak için gelinlere yüz yazmaya devam etmektedir. Tarih boyunca maddi kültürün önemli öğelerinden olan giysi ve süslenme elemanlarının bir nevi manevi dünyaya dair olaylarla da ilişkilendiğini belirten Himam, geleneksel yaşam biçimleri arasında giyinmenin ve süslenmenin bir topluluğa ait olma duygusunu güçlendirdiğini belirtir.

Özellikle doğum, ergenlik, askere uğurlama, evlilik ve ölüm gibi yaşamın geçiş döngülerinde "yüz yazma" geleneği gibi ritüeller ve törenler oldukça önemlidir. Düğünlerde gelinlerin bahtlarının açık olması ve mutlu bir yuva kurma arzusu için yapılan "yüz yazma" ritüelinin Şerife Zorlu gibi eli hünerli kadınlar tarafından belli semboller, renkler ve özel yöntemler kullanılarak yapılma sebebi de budur.

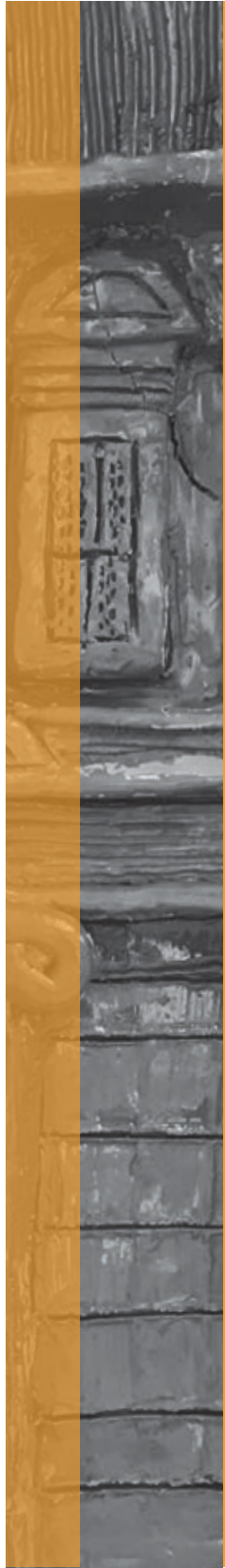
Karaburun Kösedere Köyündeki son temsilcisinin Şerife Zorlu olduğunu söyleyebiliriz. Bugün 75 yaşındaki Şerife Zorlu, yörede (Kösedere, Eğlen Hoca, Mordoğan Köyü'nde) yüz yazıcılığını sürdürdüğünü, bu geleneği gençliğinde düğünlerdeki yüz yazıcılarından öğrendiğini dile getirerek kendisinden sonra da bu geleneğin sürmesi için gelinini yetiştiriyor. Şerife Hanım telkırma ustası aynı zamanda. Anneannesinin işlediği telkırmalardan yola çıkarak bu işin de ustası olmuş. Öğrenci yetiştirmiş bir kimlik olarak da çalışıyor bu alanda.

¹Dr. Öğretim Üyesi Dilek Himam, Yüz Yazısı Sergisi, İBB Seferihisar Kültür Merkezi; 2016

Tarihi ve Kültürel Miras Konulu Okul
Projeleri Teşvik Ödülü Kategorisi

"1930'larda bile İzmir Erkek Lisesi büyük bir yangın yerinin ortasındaydı. İzmir yangınının göz alabildiğine yıkıntıları ortasında Rumlardan kalma bu okul, bir de büyük bir kilise vardı yanı başında. Dış duvarlar yıkıntılardan toparlanmış, üst üste konmuş taşlardandı. Biz öğrenciler, ortaokuldan lisenin son yılına değin hep duvar yaptık! Devrilen, düşen yangın taşlarını hep onarırdık. Yanılmıyorsam, son sınıflara geldiğimizde duvarlar ustalar tarafından yapılmaya başladı. Okula biz yatılılar hafta sonları, gündüzlü öğrenciler her gün arka kapıdan girer çıkardık. Çünkü okulun ön tarafı, asıl dışa açılan arka kapısının biraz ötesi dağ gibi yangın yıkıntısıydı. Girip çıktığımız tarafta binanın kiliseye bitişik ağaçlıklı bahçesi temizlenmiş, bir park haline getirilmişti. Parkın ötesinde kapıcı Cafer Ağa'nın bekçi kulübesi vardı. Buradan ta Kordonboyun'a yanıkların içinden geçiyoluna benzer bir yol uzanırdı. Akşamın geç vakitlerinde bu yol, hem bizler için, hem öğretmenlerimiz için korkulu bir yoldu.

Müdür Yardımcımız Nuri Bey Tozkoparan bu gibi saatlerde, bu yolun üstünde okulun hademelerine, bekçilerine kol gezmeleri için emir verirdi. Yangın yeri, uygunsuz insanlarla doluydu... Bizim okul yanıklığın ortalık yerinde kilise ile birlikte, bir adaya benzerdi sanki..."

Samim KOCAGÖZ,
"Bu da Geçti Yahu" Düşün Özyaşam ve Anılar Dizisi, İstanbul 1989

Tarihi ve
Kültürel
Miras
Konulu
Okul
Projeleri
Teşvik Ödülü

Tarihi ve Kültürel Miras Konulu Okul Projeleri Teşvik Ödülü

İlk ve orta öğretim düzeyinde hazırlanmış öğrenci çalışmaları bu kategoride değerlendirilir. Ödül ilgili okula verilir.

Çocuk ve gençlerin tarihi mirasa ve çevreye duyarlılıklarını geliştirmek, bir koruma kültürü oluşturmak ve yaygınlaştırmak amacıyla bağlı buldukları eğitim kurumu önderliğinde gerçekleştirdikleri çalışmaları onurlandırmak temel hedeftir. Bu kategoride, İzmir'in tarihi değerlerine yönelik resim, heykel, fotoğraf, maket ürünlerini içeren sergi, okul dergisi, belgesel, araştırma, drama, dans, şiir etkinlikleri v.b. yazılı ve görsel ürünler, değerlendirilir. Çalışmaların öğrencilerin eğitim basamağına uygun yaratıcı bir üretim biçimini yansıtmaması, yeniden başvurularda tekrara düşülmemesi beklenmektedir. Öğrencilerin tarihi değerlere, tarihi çevre ve koruma kültürüne yönelik kazanımları, göz önünde bulundurulacak temel ölçüttür.

Tarihi ve Kültürel Miras Konulu Okul Projeleri Teşvik Ödülü Ölçütleri

- A. Koruma bilincini geliştirmesi,*
- B. Yerel-mekansal tarihi konu edinmesi,*
- C. Yerel-kültürel mirasın araştırılmasını özendirerek motivasyon sağlaması,*
- D. Öğrencilerin aktif katılımcı olması,*
- E. Tekrara düşmeyen, yaratıcı / yenilikçi projelerin üretilmesi.*

İzmir Özel Saint-Joseph Fransız Lisesi

“6 Şapkalı Kent Turu - Pantha Rei” Çalışması

Öğrenciler; “Altı Şapkalı Kent Turu” adını verdikleri bir etkinlikle İzmir ve Efes’i ziyaret ederler. Etkinlik her biri birbirinden farklı 6 renkten oluşan 6 şapka ile 6 bakış açısını kapsar. Kentlerin tarihi katmanları arasında bir yolculuğa çıkarlar ve gruplarının bakış açılarını kullanarak bu yolculuk sonunda bir bülten oluştururlar. Diğer bir anlatımla belirlenen rota üzerinde gezerken öğrenciler, kendilerine verilen bilgileri, şapkalarnın rengine göre yorumlar. Böylece aynı uğrak noktası hakkında, tüm katılımcılara aynı bilgiler aktarılmış olsa bile onlar farklı bakış açıları ile yaklaşım geliştirir. Ayrıca Kent turundaki uğrak noktaları hakkında hazırlanmış sorulardan oluşan resimli taslak üzerindeki şifreleri çözerek bir anahtar sözcük bulacakları hazırlanan bir oyun ile öğrencilerin motivasyonu ve kültürel mirası hakkında ne kadar bir öğrenme gerçekleştiğini ölçme konusunda değerlendirme gerçekleştirilir.

Okul Müdürü

Jacques AUGEREAU

Projeye Katkıda Bulunan Öğretmenler:

M. Umut DİLSİZ, Kifaye YEŞİL, Sibel ÖZDAMAR, Fatma AVKIR AN, Serpil ÇUBUK

Projeyi Hazırlayan Öğrenciler

Tan ÖZOĞLU	Zeynep AKÇAY	Ceren KARADOĞAN
Duru KANYILMAZ	Nil URAZ	İrem KAYA
Eylül GÖZEGİR	Ece ŞEN	Yaren DÜNDAR
Duru KIRLIKOVALI	Meliha Selen ERDEM	Derin ÖNDER
İşilsu TAMCI	Zeynep KARAÇETİN	Zeynep SÜSLÜ
Deniz GÜRKAN	Erim Kaan AYAN	Ali PEKER
Berfin Su ASLANOĞLU	Selin Naz ZOBU	Berk TAŞBUNAR
Bann ERTURAN	Timur CENGİZHAN	Baran AKGÜVEN

Piri Reis Okulları “İzmir’de Levanten Kültürü” Çalışması

İzmir'in tarihi ve kültürel değerlerini anlatan bir kitapla başlarlar çalışmalarına. Ardından Levantenler hakkında araştırma yapıp pano hazırlarlar. İzmir Levantenler Derneği'ni ziyaret ederek Levanten İngrid Braggiotti ile “Levanten Yemek Kültürü” konulu söyleşi (Sözlü Tarih çalışması) yaparlar. Sonra Levanten Peter Papi ile Levantenlerin İzmir'e geliş süreçleri, yaşam tarzları, kültürleri, İzmir'e katkılarını üzerine söyleşi (Sözlü Tarih Çalışması) gerçekleştirirler. Bu bilgilerle Levantenler günü etkinliği düzenlerler okullarında. Okulun öğlen menüsünde kendi hazırladıkları Levanten yemekleri ile eski bir Levanten geleneği olan karnaval hazırlarlar. Son olarak ise okullarında Dokuz Eylül Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Hümeyra Birol Akkurt tarafından sunulan Levanten Mimarisi konulu bir konferans etkinliği düzenleyerek bilgi edinirler ve Levanten yapılarına gezi düzenleyerek Levanten mimarisi hakkında bilgilerini geliştirirler.

Tarihi ve Kültürel Miras Konulu Okul Projeleri Teşvik Ödülü

Okul Müdürleri

Dr. Dilek EGE (Özel Karşıyaka Piri Reis Okulu)
Sabrina ATASEVEN (Özel Güzelbahçe Piri Reis Okulu)

Projeye Katkıda Bulunan Öğretmenler:

Canan İpek, Arzu Simsarıoğlu

Projeyi Hazırlayan Öğrenciler

Ahmet Nihat Demir DURMAN
Alp ETENSEL
Alp GÜZEL
Arda GÜR
Atilla Ege EROĐLU
Aylin İNAN
Delfin Ebru SAYIM
Elif YAZICI
Emre ÖZKESER
Era Deniz TAYLAN
İrem Naz ÇENGEL
Kaan OĞUZ
Mehmet Emin DOĞAN
Nehir YALÇIN
Zeynep KARTAL
Zeynep ÖZKAHRAMAN
Zeynep SİPAHİ
Gürhan AKARSU
Ayşe SONGU
Can BİÇEN
Can ÖNDER
Defne ARGÜN
Demir ÖZDEMİR
Deniz Kaan KAHRAMAN
Kaan UYSAL
Mert KAÇAN
Nehir Duru AYDIN
Nil İZMİRLİ
Öyküm PUĐ
Rüzgar YALDIRGAN
Saydam GÜLDOĐAN
Ümmühan May KARAKURT

Varol ALTUN
Yağmur AÇIKGÖZ
Zeynep YARALIOĐLU
Ada KURT
Arel CERYAN
Artun KISMALI
Berke BERK
Bernis ÇETİN
Cemresu ÖNAÇ
Çağın SUBAŞI
Deniz ERTUĐ
Derin ÇOKDEĐER
Doğa BOSNALI
Duru KAVCI
Ecem ERDOĐANLAR
Ege TIMAÇ
Kaan KANRICI
Karan ALP
Taylan Deniz BAL
Teoman KARAHAN
Zeren ÖVÜL
Eser ALKAN
Ceylin DURU
Defne SÜREKLİ
Duru ÖZBAKAR
Ege DERECİ
Enis BULAN
İlayda Nur ZAHND
Kaya NARİN
Mehmet Ali ERDİL
Melis Oylum OKAY
Meriç REYHAN

Nazmi Yiğit EFE
Nehir DEMİR
Yücel Johann BÖREKÇİ
Azra Zeynep AKTUĐ
Batu YILDIZ
Bora TUNCER
Cemre YÖREK
Charlotte DEGRAAFF
Bora ERGÜVEN
Demir KÜLÇECİ
Eylül Elçin ÇAVUŞ
İklim YOLCU
Kuzey Alp GÜREL
Melih Ege KIPÇAK
Nehir ÜRKMEZ
Rüzgar ÖZİŞ
Tuna REYHAN
Zeynep Duru ATEŞ
Deniz YÖREK
Deniz Denisa ŞENGEZENER
Efe Mert NALÇAKAN
Eren ÇETİNOLUK
Gülperen ÖZDAMAR
İlgın Serin SENER
Karan TOPDEMİR
Kuzey KARAMUSTAFAOĐLU
Lara Mariya KIRAY
Selen ÇETİNKAYA
Su BOLAKÇA
Yiğit PINAR
Yusuf Yağız ÖZER
Ali Demirhan KATRANCI

İTÜ Geliştirme Vakfı Okulları “Tarihi Karataş Evleri Resim Çalışması” & “Levanten Köşkü Seramik Çalışması”

Okulun 10-A Sınıfı resim dersi öğrencileri, tarih dersinde işledikleri “Osmanlı'da 16. ve 17. Yüzyılda Doğu Akdeniz Ticareti” konusu ile İzmir'in simgesi “Levantenler” üzerine bir proje geliştirmeye karar verirler.

Levanten denince de ilk akla gelen, o baktığında zamanda yolculuk yaptıran mimarisiyle herkesi büyüleyen Levanten Evleri üzerinde çalışmaya başlarlar. Tarih ve resim öğretmenleri eşliğinde Bornova ve Buca Levanten köşkleri ile Arkas Deniz Müzesi'ne gezi düzenlenir. Ardından en çok etkileyen köşklardan biri olan “Buca Forbes Köşkü'nün seramik çamurundan üç boyutlu maketini” yaparlar. Ayrıca araştırdıkları ve ziyaret ettikleri Levanten evleri hakkında sunum hazırlayarak edindikleri bilgileri okuldaki diğer öğrencilerle paylaşırlar.

Genel Müdür

ESRA SANDALCI ADAM

“Levanten Köşkü Seramik Çalışması”

Okul Müdürü

Serkan TAŞÇIOĞLU

Projeye Katkıda Bulunan Öğretmenler:

Ayşe HURDA (Tarih Öğretmeni),

Gülistan Banu CEL (Resim Öğretmeni)

Projeyi Hazırlayan Öğrenciler:

10/A Sınıfı öğrencilerinden;

Mehmet Efe AKÇA, Berk KÖK, Sıla BAŞARI, Selin ÖZTOP,

Ekin İNCİRKUŞ, Eda KUTLUGÜN, Eda KORKUTERİ, Sinem ÜRESİN

“Tarihi Karataş Evleri Resim Çalışması”

Okul Müdürü

Levent ÖZAYTAÇ

Projeye Katkıda Bulunan Öğretmenler:

Pınar ÖNGEL

Seyhan TERZİOĞLU

Projeyi Hazırlayan Öğrenciler:

5. Sınıf öğrencilerinden

Ceren YAMAN, Defne YURT, Melisa ÇELİK, Gülseren Masal ATALAY, Ceyda ÖZTÜRK, Öykü Su AKIL, Rüya CANSEVER, Nehir GÜCÜYETER, Zerrin Sena KAYAÖNÜ, Ece SERTYÖRÜ

Okulun 5. Sınıf Resim dersi öğrencileri; Birçok tarihi güzelliği olan Karataş Senti'ndeki tarihi evleri görüntüleyerek ve bu görüntülerden kendi emekleriyle belli kesitleri esas alarak tuval üzerine resim yaparlar ve sergileyerek tarihi evlere karşı merak uyandırmışlar.

İzmir Özel Türk Koleji "İzmir'in Kayıp Tarihi: Merdivenli Medrese" Çalışması

Okulun lise düzeyindeki üç öğrencisi İzmir'in kültür tarihinde ikinci bir örneği olmayan ve günümüze ulaşan Konak İlçesi'nin Pazaryeri semtinde bulunan ve XVII. yüzyılın sonlarına kadar varlığını koruduğu bilinen "Merdivenli Medrese" üzerine akademik bir yaklaşımla araştırma gerçekleştirirler ve rapor haline getirirler. Günümüzde metruk durumda olan ve kaderine terk edilen bu eğitim kurumu; hazire, türbe ve okuma odalarından oluşan mimari bir kuruluşun parçası durumundadır. Sit alanında yer almasına rağmen varlığı hafızalardan silinen **kent gündemine çıkarılmasını sağlamak**, korunması için gerekli tedbirleri aldirmek amaçlanır. Ayrıca çalışmada, medreseye yeni işlevler verilerek kullanılmasına yönelik önerilerde bulunulur. Tarihi yapının tanınması için sosyal medya hesabı açılır, yazılı basınla iletişime geçilir ve tarihi yapılara yönelik anket çalışmaları gerçekleştirilir.

Okul Müdürü

İsmail TAKMAK

Projeye Katkıda Bulunan Öğretmenler:

Pervin ÜNLÜ GÜRÇAY

Projeyi Hazırlayan Öğrenciler:

Lidya TİRE – Ece KONUK- Zeynep Sude DİKTAŞ

Özel BİLFEN İlköğretim Okulu

“Tarihi Başdurak Kemeraltı Çarşısından Günümüze Çini Sanatının İzleri” Çalışması

6. sınıf öğrencilerinden sekiz kişilik bir grup, Kemeraltı Başdurak Çarşısı ve Geleneksel Türk El Sanatları üzerine genel bilgi edinirler. Burada bulunan çini sanatçısı Ebru Çamkıran Atölyesini ziyaret ederler, çini yapımı hakkındaki bilgilendirmenin ardından sanatçıyla birlikte çiniler üretirler. Yaptıkları eserleri ve deneyimlerini okullarındaki diğer öğrencilerle değişik etkinlikler gerçekleştirerek paylaşırlar.

Okul Müdürü

Özge ALTAN

Projeye Katkıda Bulunan Öğretmenler:

Erdal GÖRGÜN, Büşra TEZCAN

Projeyi Hazırlayan Öğrenciler:

Selin TANDOĞAN, Türker TUĞSUZ, Eda AKKANLAR, Eren ADITATAR, İbrahim Selim KILIÇ, Ali Altan YILMAZ, Berfin TOKAY, Murat ÖZİLERİ

Kent Koleji Güzelbahçe Kampüsü

“Kentin Tarihine Dokun” Çalışması

İzmir'in bilinen tarihi eserlerinden şehir merkezinde ve yoğun yaya trafiğinin içinde konumlanmış yapılar arasından bir kaç seçilir ve seçilen yapılar ile ilgili öncelikle tarihi araştırma yapılır. Yapıların İzmir tarihi açısından önemi ve tarihleri ile ilgili bilgi edinilir. Edinilen bilgiler doğrultusunda saha çalışmasını destekleyecek anket soruları, öğrenciler tarafından belirlenir ve öğrencilerin sahada yaptığı anketler üzerinden değerlendirmeler yapılır. Bu değerlendirmeler sonucunda İzmir kentinde yaşayan bireylerin büyük kısmının yaşadıkları kentteki tarihsel çevre hakkında bilgi sahibi olmadığı gözlemlenir. Neredeyse her gün önünden geçilen tarihi yapılara dikkat çekilerek, bu yapılar ile ilgili yerinde bilgi edinilmesini sağlamanın toplumun tarihsel çevre ile ilgili bilinçlendirilmesini sağlamakta büyük önem taşıyacağı düşünülür. Bu eksikliği gidermek için özellikle merkezi noktalarda ve yoğun yaya trafiği üzerinde bulunan tarihi yapıların yakın çevresinde akıllı bilgilendirme tabelaları olması gerektiği sonucuna ulaşılr ve bir örnek tabela hazırlanır.

Okul Müdürü

Sevinç KAYAOĞLU

Projeye Katkıda Bulunan Öğretmenler:

Neslihan ÇELİK, Bircan ERDOĞAN, Melisa AKSOY

Projeyi Hazırlayan Öğrenciler:

Beren ERYAZGAN, Berkay ESİRGENÇ, Can ÖZBAYLAR,
Deren TEPE, Didem ÇAKIROĞLU, Egem KARAKAŞ,
Melek Lal CESUR, Oğuz KILIÇ

Narlıdere Özel TAKEV Ortaokulu "Gizemli Bavul Projesi: KLAZOMENAI" Çalışması

İlkçağda zeytinin merkezi ve zeytinyağı işliğı ile dünyada bugün kullanılan teknolojinin 2600 yıl önce kullanıldığı yer olan Klazomenia Antik Kenti'nin tarihine ve kültürel mirasına sahip çıkmak için 6. ve 7. Sınıf öğrencileri tarafından antik döneme ait seramiklerin birer replikası yapılır. Resimler çizilir. Zeytinyağı işliğini anlatan kitapçıklar, müzik aletleri hazırlanır. Her doküman "Gizemli Bavul Projesi: KLAZOMENAI" adını verdikleri bir bavul içerisine yerleştirilir. Zeytin kültürüne ait elde edilen bilgiler, bavuldaki eşyalarla birlikte şarkılar ve kostümler ile sunumlar yapılarak diğer öğrencilerle paylaşılır.

Okul Müdürü

Sema BAYRAM

Projeye Katkıda Bulunan Öğretmenler:

Elif EMMEZ, Selda FARALYALI

Projeyi Hazırlayan Öğrenciler:

Elif KILIÇ, Ege KILIÇ, Doğa ERDUYGUN, Deniz DOLGUN, Can TURGUT, Yusuf Ali YUMUK, Yusuf Tuna YÖRÜK, Elif ÜNLÜ, Dilara Sevda KIRLANGIÇ, Naz MAYRUK, Nehir ÖZZENGİN, Beril CAN, Bengisu AKBABA, Dalya, Ilgın TOPUZOĞLU, Elif ORAL, Zeynep SERCAN, Defne BELKIS

Tarihi ve Kültürel Miras Konulu Okul Projeleri Teşvik Ödülü

